

Wtorek, 2 września 2008 r.

Niektóre aspekty ubezpieczeń komunikacyjnych

P6_TA(2008)0386

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. w sprawie niektórych aspektów ubezpieczeń komunikacyjnych (2007/2258(INI))

(2009/C 295 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Niektóre aspekty ubezpieczeń komunikacyjnych” (COM(2007)0207) (zwane dalej „sprawozdaniem Komisji”),
- uwzględniając dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0249/2008),
- A. mając na uwadze, że swobodny przepływ osób w UE, szczególnie w kontekście ostatnich dwóch rund rozszerzenia oraz związanego z nim rozszerzenia grupy Schengen, spowodował szybki wzrost liczby osób i pojazdów przemieszczających się przez granice państwowe, zarówno w celach zawodowych, jak i osobistych,
- B. mając na uwadze, że pierwszeństwo ochrony poszkodowanych w wypadkach wymaga jasno określonych, szczegółowych i skutecznych przepisów w zakresie ubezpieczeń komunikacyjnych na szczeblu UE,
- C. mając na uwadze, że w czwartej dyrektywie w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych wezwano Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania w sprawie stosowania i skuteczności krajowych kar wprowadzonych w ramach procedury uzasadnionej oferty/odpowiedzi oraz w sprawie ich równoważności, a w razie potrzeby do przedstawienia swoich propozycji,
- D. mając na uwadze przedstawione w sprawozdaniu Komisji wyniki przeglądu krajowych przepisów w zakresie kar, skuteczność mechanizmu przedstawiciela ds. roszczeń i obecną dostępność dobrowolnego ubezpieczenia ochrony prawnej, które może wykupić każdy, kto może ewentualnie zostać poszkodowany w wypadku drogowym,
- E. mając na uwadze, że czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych określa zasady stosowania procedury uzasadnionej oferty, zgodnie z którymi poszkodowany w wypadku samochodowym zagranicą mają prawo zwrócenia się o odszkodowanie do przedstawiciela ds. roszczeń wyznaczonego przez zakład ubezpieczeń w kraju stałego miejsca zamieszkania tego poszkodowanego,
- F. mając na uwadze, że poszkodowany musi otrzymać uzasadnioną odpowiedź zakładu ubezpieczeń w terminie trzech miesięcy, w przeciwnym wypadku przewidziane są sankcje,
- G. mając na uwadze, że nadal niezbędne jest wyjaśnienie zasad stosowania tego przepisu,
- H. mając na uwadze, że wdrażając politykę UE w poszczególnych obszarach, Komisja musi w pełni brać pod uwagę fakt rozszerzenia, a w szczególności stosunkowo wysokie koszty ubezpieczenia komunikacyjnego w nowych państwach członkowskich,
- I. mając na uwadze, że w poszczególnych państwach członkowskich wdrożone zostały różne przepisy w zakresie kar w odniesieniu do procedury uzasadnionej oferty/odpowiedzi,

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 20.7.2000, s. 65.

Wtorek, 2 września 2008 r.

- J. mając na uwadze, że konsultacje z władzami krajowymi, w tym w nowych państwach członkowskich, potwierdziły, że obowiązujące obecnie przepisy w zakresie kar, tam gdzie istnieją, są odpowiednie, a także, że ich stosowanie jest skuteczne we wszystkich państwach członkowskich,
- K. mając jednak na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie przewidują specjalnych kar i opierają się wyłącznie na spoczywającym na ubezpieczycielu obowiązku wypłaty ustawowych odsetek od wysokości odszkodowania w przypadku nieprzedstawienia w terminie trzech miesięcy uzasadnionej propozycji/ odpowiedzi,
- L. mając na uwadze, że system przedstawicieli ds. roszczeń jest stosunkowo dobrze znany w większości państw członkowskich,
- M. mając na uwadze, że dla dokonania oceny znajomości przez obywateli systemu przedstawicieli ds. roszczeń konsultacje przeprowadzone przez Komisję objęły wyłącznie państwa członkowskie i towarzystwa ubezpieczeniowe, nie angażując w odpowiedni sposób obywateli i stowarzyszeń konsumentów, będących podmiotami najbardziej zainteresowanymi zapewnieniem właściwego działania systemu,
- N. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich dostępne jest ubezpieczenie ochrony prawnej pokrywające koszty ochrony prawnej ponoszone przez poszkodowanych w wypadkach z udziałem pojazdów silnikowych; mając na uwadze, że ponad 90 % wszystkich spraw kończy się ugodą pozasądową, a w wielu państwach członkowskich koszty ochrony prawnej podlegają zwrotowi; a także mając na uwadze, że zakłady ubezpieczeń oferujące ubezpieczenie ochrony prawnej już od kilku lat zapewniają ochronę ubezpieczeniową w przypadku każdego rodzaju spraw transgranicznych, a skutkiem tego utworzyły własne wydziały odpowiedzialne za rozpatrywanie i ułatwianie szybkiego zaspokajania roszczeń,
- O. mając na uwadze, że kwestia, czy takie uzasadnione koszty ochrony prawnej powinny zostać objęte ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (ubezpieczeniem komunikacyjnym OC) we wszystkich państwach członkowskich, pozostaje nadal otwarta,
- P. mając na uwadze, że pokrycie uzasadnionych kosztów ochrony prawnej we wszystkich państwach członkowskich z ubezpieczenia komunikacyjnego OC z pewnością przyczynia się do skuteczniejszej ochrony europejskich konsumentów i zwiększa ich zaufanie,
- Q. mając na uwadze, że rynki ubezpieczeniowe w nowych państwach członkowskich rozwijają się systematycznie; mając na uwadze, że w kilku nowych państwach członkowskich ubezpieczenie ochrony prawnej stanowi jednak stosunkowo nowy produkt wymagający promocji, ponieważ społeczna świadomość dostępności ubezpieczenia ochrony prawnej jest stosunkowo niska,
- R. mając na uwadze, że wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia ochrony prawnej powinno spowodować wzrost zaufania konsumentów do ubezpieczenia komunikacyjnego OC, szczególnie w przypadkach, w których poszkodowany dochodzi zadośćuczynienia na drodze prawnej, ponieważ konsumenci w wielu nowych państwach członkowskich obawiają się wysokich kosztów ochrony prawnej, które byłyby wtedy objęte obowiązkowym ubezpieczeniem,
- S. mając na uwadze, że wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia ochrony prawnej nałożyłoby dodatkowe i bardziej złożone obciążenia na organy sądownicze, a także prawdopodobnie spowodowałoby odzwierciedlające te obciążenia opóźnienia w rozstrzygnięciu sporów oraz wzrost procentowego udziału nieuzasadnionych roszczeń,
- T. mając na uwadze, że ubezpieczenie komunikacyjne OC i ubezpieczenie ochrony prawnej mają różne cele i różne zastosowania, a mianowicie ubezpieczenie komunikacyjne OC gwarantuje, że konsument będzie w stanie zaspokoić każde roszczenie wysunięte wobec niego w następstwie wypadku w ruchu drogowym, a ubezpieczenie ochrony prawnej pokrywa koszty ochrony prawnej poniesione w związku z dochodzeniem roszczenia wobec strony trzeciej w następstwie wypadku w ruchu drogowym,
- U. mając na uwadze, że kampanie publiczne prowadzone przez władze krajowe, branżę ubezpieczeniową i organizacje konsumenckie mają istotne znaczenie dla rozwoju rynków krajowych,
1. przyjmuje z zadowoleniem sprawozdanie Komisji i podkreśla znaczenie zapewnienia pełnego i rzeczywistego udziału wszystkich zainteresowanych stron, a w szczególności konsumentów, w procesie konsultacji w sprawie opracowania polityki UE w tej dziedzinie;
 2. wzywa zatem do systematycznego udziału organizacji konsumenckich reprezentujących w szczególności poszkodowanych w procesie oceny skuteczności systemów stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich;
 3. przyjmuje z zadowoleniem tę ocenę ex post zastosowanych rozwiązań prawnych, przeprowadzoną w celu zapewnienia, że obowiązujące obecnie przepisy przynoszą zamierzone skutki, a także w celu zwrócenia uwagi na wszelkie nieprzewidziane przypadki niewłaściwego stosowania tych przepisów;

Wtorek, 2 września 2008 r.

4. podkreśla znaczenie zwiększenia zaufania konsumentów do polis ubezpieczenia komunikacyjnego transgranicznej podróży samochodem w UE, szczególnie dla kierowców ze starych państw członkowskich podróżujących do nowych państw członkowskich i vice versa;
5. uważa, że promocja stosowanych obecnie prawnych i rynkowych rozwiązań chroniących konsumenta zwiększa zaufanie konsumentów do ubezpieczeń komunikacyjnych;
6. uważa, że państwa członkowskie są również odpowiedzialne za właściwe funkcjonowanie krajowych systemów ubezpieczeń w świetle przepisów prawa UE dotyczących procedury uzasadnionej oferty/odpowiedzi i kosztów ochrony prawnej ponoszonych przez poszkodowanych;
7. wzywa Komisję do kontynuowania szczegółowego monitorowania rzeczywistego funkcjonowania mechanizmów rynkowych, a także do przedkładania Parlamentowi okresowych sprawozdań w tej sprawie;
8. uważa, że jedyny wymóg, aby ubezpieczyciel wypłacał ustawowe odsetki w przypadku opóźnienia nie jest instrumentem karnym oraz że Komisja musi zatem sprawować większą kontrolę i podejmować odpowiednie kroki w tym zakresie, tak aby we wszystkich państwach członkowskich rynki działały sprawnie, a konsumenci byli chronieni skutecznie;
9. podkreśla, że współpraca pomiędzy Komisją, władzami krajowymi, branżą ubezpieczeniową i konsumentami powinna zostać wzmocniona w celu zapewnienia stałego napływu dokładnych danych dotyczących istniejących obecnie systemów egzekwowania;
10. uważa, zgodnie z ogólnie przyjętym podejściem UE do sankcji, że zasada pomocniczości powinna być przestrzegana, a także że harmonizacja krajowych przepisów w zakresie kar nie jest konieczna;
11. uważa, że krajowe organy regulacyjne mają lepszą sposobność gwarantowania możliwie najwyższego poziomu ochrony konsumentów na rynkach krajowych;
12. zaleca zatem w odniesieniu do procedury uzasadnionej oferty/odpowiedzi pozostawienie poszczególnym państwom członkowskim decyzji w sprawie nałożenia i wyboru odpowiednich rodzajów i poziomów kar;
13. występuje do państw członkowskich o zagwarantowanie skuteczności kar przewidzianych w przypadku niedotrzymania trzymiesięcznego terminu przedstawienia uzasadnionej odpowiedzi na roszczenie o odszkodowanie lub uzasadnionej propozycji odszkodowania;
14. uważa, że przed przystąpieniem do nakładania kar należy starannie rozpatrzyć przyczyny niedotrzymania terminów przez towarzystwa ubezpieczeniowe, zwracając szczególną uwagę na czynniki od nich niezależne; pragnie, aby Komisja nadal monitorowała rynki krajowe, oferując swoje wsparcie władzom krajowym, które potrzebują jej pomocy; wyraża nadzieję, że Komisja będzie nadal monitorowała rynki krajowe, oferując swoje wsparcie władzom krajowym, które potrzebują jej pomocy;
15. podkreśla ponownie znaczenie zwiększenia zaufania obywateli do systemu przedstawicieli ds. roszczeń poprzez promowanie tego systemu w ramach kampanii publicznych oraz przy użyciu innych odpowiednich środków;
16. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia zaufania konsumentów poprzez wspieranie odpowiednich działań zwiększających świadomość i wykorzystanie krajowych ośrodków informacji ubezpieczeniowych, takich jak wymaganie od ubezpieczycieli zawarcia w pakiecie informacji o umowie ubezpieczeniowej szczegółowych informacji niezbędnych do skontaktowania się z centrum informacyjnym w danym państwie członkowskim;
17. wzywa państwa członkowskie do wymagania od zakładów ubezpieczeń przekazywania konsumentom, jako jednego z elementów pakietu informacji udostępnianych przed zawarciem umowy, wyczerpujących informacji określających zasady funkcjonowania systemu przedstawicieli ds. roszczeń oraz jego zastosowań i korzyści dla ubezpieczonego;
18. wzywa Komisję do dalszego monitorowania funkcjonowania tego systemu, a także do koordynowania i udzielania pomocy w razie konieczności lub gdy władze krajowe zwrócą się o pomoc;

Wtorek, 2 września 2008 r.

19. uważa także w odniesieniu do ubezpieczenia komunikacyjnego OC, że obowiązkowe objęcie takim ubezpieczeniem kosztów ochrony prawnej zniechęcałoby do korzystania z możliwości zawarcia umowy pozasądowej, co mogłoby ewentualnie spowodować wzrost liczby postępowań sądowych, a tym samym doprowadzić do nieuzasadnionego wzrostu obciążenia pracą organów sądowniczych, a także groziłoby zachwianiem funkcjonującego i rozwijającego się obecnie rynku dobrowolnych ubezpieczeń ochrony prawnej;
20. uważa zatem, że negatywne skutki wprowadzenia systemu obowiązkowego objęcia ubezpieczeniem komunikacyjnym OC kosztów ochrony prawnej w sumie przeważałyby nad ewentualnymi korzyściami;
21. wzywa Komisję do podjęcia, we współpracy z państwami członkowskimi, kolejnych kroków niezbędnych do podniesienia świadomości dostępności ubezpieczenia ochrony prawnej, a także innych rodzajów polis ubezpieczeniowych, szczególnie w nowych państwach członkowskich, koncentrując się na informowaniu konsumentów o korzyściach wynikających z tego, że zaoferowano im taką czy inną ochronę ubezpieczeniową, oraz o korzyściach wynikających z jej posiadania;
22. uważa w tym kontekście, że krajowe organy regulacyjne mają istotną rolę do odegrania we wdrażaniu najlepszych praktyk z innych państw członkowskich;
23. wzywa zatem Komisję do wzmocnienia ochrony konsumentów przede wszystkim poprzez skłonienie państw członkowskich do wspierania krajowych organów regulacyjnych i krajowych zakładów ubezpieczeń w podnoszeniu świadomości w kwestii dostępności dobrowolnych ubezpieczeń ochrony prawnej;
24. uważa, że udostępniane przed zawarciem umowy informacje dotyczące ubezpieczenia komunikacyjnego mogłyby obejmować informacje dotyczące możliwości wykupienia ubezpieczenia ochrony prawnej;
25. zwraca się do państw członkowskich, aby wezwały krajowe organy regulacyjne i pośredników do informowania swoich klientów o ewentualnym ryzyku i dostępności dodatkowego dobrowolnego ubezpieczenia, korzystnego dla konsumenta, takiego jak np. ubezpieczenie ochrony prawnej, ubezpieczenie auto assistance czy ubezpieczenie na wypadek kradzieży;
26. wzywa państwa członkowskie nieposiadające obecnie alternatywnych systemów rozstrzygania sporów dotyczących roszczeń do rozważenia wprowadzenia takich systemów na podstawie najlepszych praktyk z innych państw członkowskich;
27. zwraca się do Komisji, aby nie przesądzała o wynikach badań na temat zróżnicowanych odszkodowań za naruszenie dóbr osobistych, zleconych w związku z przyjęciem rozporządzenia „Rzym II”⁽¹⁾ i mogących sugerować rozwiązanie ubezpieczeniowe, a tym samym zmianę czwartej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych;
28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40).

Skoordynowana strategia w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi

P6_TA(2008)0387

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. w sprawie skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi (2008/2033(INI))

(2009/C 295 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie konieczności opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi (COM(2006)0254),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2007 r. w sprawie niektórych podstawowych kwestii mających wpływ na opracowanie strategii zwalczania nadużyć związanych z podatkiem VAT w UE (COM(2007)0758),